

KABİR HAYATI ÜZERİNE (4)

(...dünden devam)

İşte bizim bütün hareketlerimizi zaptetmeğe memur melekler Al-lah'ın yarattığı zaptedici kanunlar, alıp tespit etmektedir. Bu hareket-lerimiz, manâda kendilerine uygun bir şekle dönüşmektedir.

Ruh gözü, insanın yaptığı hareketlerin bazı şekillerini rüyada görür. Kabirde yani ölümden sonra ise ruh, tüm hareketlerinin şekilleriyle karşılaşır. İnsanın dünyada yapmış olduğu hareketler ya nimet veya azap şeklinde insanın karşısına çıkar. Önce insanın yaptığı işlerin, birer nimet veya azap şekline dönüştüğüne dair bazı âyetler zikrederim: *"Evet, kim bir günah kazanır da suçu kendisini kuşatmış olursa işte onlar ateş halkıdır, orada ebedî kalacaklardır."*

(Bakara: 181);

"O gün her nefis, yaptığı her hayrı hazır bulacaktır; İster ki o kötülükle kendisi arasında uzak bir mesafe bulunsun."

(Âl-i İmrân: 30);

"Her nefis, kendi kazandığına rehin edilmiştir."

(Tûr: 21; Müddessir: 38);

"(O gün herkese yaptığı tastamam verilir, onlara asla haksızlık edilmez."

Nahl: 11);

"...Ki (Allah), bir toplumu kazandığıyla cezalandırsın."

(Câsiye: 14);

"Nihâyet yaptıklarının kötülükleri onlara ulaştı ve alay ettikleri şey, onları kuşattı."

(Nahl: 34);

"Yaptıklarının kötülükleri onlara göründü ve alay ettikleri şey, onları kuşattı."

(Câsiye: 33);

"... Sen onlara şunu hatırlat ki: bir can, yaptığı işin eline teslim edilmeye görsün, (yoksa) onun ne bir dostu, ne de bir yardımcısı olmaz."

(En'âm: 70)

Bu âyetler, yapılan kötü işlerin bir azap şekline dönüşerek, yapanın canını yakaladığını göstermektedir. Hele son âyette: *"Bir kişi, yaptığı işin eline teslim edilmeye görsün!"* cümlesi, kötü işlerin nasıl kötü şekillere dönüştüğünü gösterir. Âl-i İmran Suresi'nin 180. âyeti, cimrilik edip mallarını Allah yolunda vermekten kaçınan kimselerin, kıyamet gününde, o üzerine titredikleri malların, yılan gibi boyunlarına dolandırılacağını bildirmektedir:

"Allah'ın, kereminden kendilerine verdiği cimrilik edenler, o malı kendileri için hayırlı sanmasınlar. Hayır, o, kendileri için şerlidir. Cimrilik ettikleri şeyler, kıyamet günü boyunlarına

dolan-dırılacaktır."

Âl-i İmran Suresi'nin 30. âyetinde bildirildiği üzere her ruhun, kendi ameliyle kendisi arasında uzun mesafenin olmasını istemesi, ame-linin çok kötü şekle, acı azâba dönüştüğünü gösterir. Bundan dolayı, sahibi, o korkunç varlıktan kaçmak, kurtulmak, onu hiç görmemek ister.

Şimdi manâların, amellerin ve sözlerin nasıl birer surete bürünüp insana görüldüğünü belirten bazı hadisler görelim: *"Kur'ân okuyunuz, çünkü Kur'ân, kıyamet gününde sahiplerine (kendisini okuyanlara) şefâatçi olarak gelir. Zehrâvân'ı: Bakara ve Âl-i İmran surelerini okuyunuz. Çünkü bunlar, kıyamet gününde iki bulut gibi, ya da kanatları açık iki kuş zümresi gibi gelir, sahiplerini (cehenneme ve zebanilere karşı) savunurlar. Bakara süresini okuyunuz. Çünkü onu almak bereket, terk etmek hasrettir. Büyücüler ona tesir edemezler."* (Müslim, Salâ-tu'l-musâfirîn: b. 42, h. 252; İbn Hanbel, Müsned: 5/249)